

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/199/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203165
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714203165.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom CH-6300 Zug, Industriestrasse 13C, Švajčiarsko, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária v Bratislave, Karadžičova 8, proti odporcovi S. A., narodeného XX. XX. XXXX, bytom vo L., M. R. I. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 459,81 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/131/2014-70 zo dňa 4. decembra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal **z r u š u j e** a v tomto rozsahu vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie;
vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie. Rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva, a že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva.

Okresný súd výrok o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil tým, že podaním, doručeným okresnému súdu 01. 10. 2014 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania. Navrhovateľ zobral návrh späť podaním doručeným súdu 28. 11. 2014 a navrhovateľovi podanie, ktorým vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, nebolo doručené. Podľa názoru súdu, teda, nemožno mať za to, že navrhovateľ zobral svoj návrh na začatie konania späť v príčinnej súvislosti so vznesenou námietkou premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. V prejednávanej veci k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa nedošlo v dôsledku úkonov vedľajšieho účastníka, ale výlučne z podnetu navrhovateľa v súvislosti so zmenou právnej úpravy, ku ktorej došlo v priebehu konania. Uvedené procesné aspekty v súdnej veci súd vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1, veta prvá, O. s. p..

Proti uzneseniu okresného súdu, a to proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal vedľajší účastník na strane odporcu odvolanie v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods.1, veta prvá, O. s. p.). Tvrdil, že k späťvzatiu žaloby nedošlo z dôvodu povinnosti súdu prihliadať ex offo na premlčanie nároku (odo dňa 01. 05. 2014). Položil rečnícku otázku, prečo by potom žalobca vzal žalobu späť až 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti novely zákona, ktorou bola súdu stanovená povinnosť prihliadať v spotrebiteľských sporoch ex offo na premlčanie. K späťvzatiu žaloby došlo po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a po podaní meritórneho vyjadrenia vedľajšieho účastníka, čím mu preukázateľne vznikli trovy konania a má právo na ich náhradu.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu uviedol, že v prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 01. 05. 2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na premlčanie

i bez návrhu. Námietka premlčania bola vznesená v čase, kedy bol súd prihladnuť na premlčanie práva, alebo akúkoľvek inú zákonnú prekážku, pre ktorú by nebolo možné žalobcovi priznať uplatnený nárok. Okresný súd rozhodol správne. Navyše, nový navrhovateľ nemal ani vedomosť o účasti a aktivite vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Preto žiadnym spôsobom nemohol vedľajší účastník ovplyvniť správanie navrhovateľa alebo samotného súdu. Namietal účelnosť vynaložených trov právnym zástupcom vedľajšieho účastníka a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku potvrdiť ako vecne správne, pričom žiadal zaviazat vedľajšieho účastníka na strane odporcu na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu z nasledovných dôvodov :

Podľa ust. § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, avšak z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky. Prvou výnimkou je, že ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2, prvá veta, O. s. p.). V súdnej veci nie je sporným, že navrhovateľ v konaní vzal návrh na začatie konania späť, pričom platí, že ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2, druhej vety, O. s. p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania (R 49/1993). Taktiež v konaní nebolo sporným, že navrhovateľ nechal späť návrh na začatie konania pre správanie odporcu, ale podľa jeho vlastného tvrdenia v dôsledku zmeny právnych predpisov v priebehu konania. Z procesného hľadiska platí, že navrhovateľ zaviniť zastavenie konania, a teda, je povinný uhradiť jeho trovy. V zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. sa uhrádzajú trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (v prípade plného úspechu v konaní). V súdnej veci bolo treba preto posúdiť, či úkony vedľajšieho účastníka v konaní boli potrebné na účelné bránenie práva proti navrhovateľovi, alebo nie. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je vo veci podstatné, či k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom došlo skutočne len z dôvodov procesných úkonov vedľajšieho účastníka konania, ktorý v priebehu konania namietol premlčanie práva navrhovateľa. Proti odporcovi bola podaná žaloba a na obranu práva odporcu bolo potrebné a účelné v konaní reagovať vznesením námietky premlčania. Takýto úkon vedľajšieho účastníka, resp. jeho právneho zástupcu je, teda, účelný bez ohľadu na tú skutočnosť, či otázku premlčania súd posudzuje ex offio alebo nie. Nie je preto správny procesný postup okresného súdu, keď vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania postupom podľa ust. § 150 ods. 1, vety prvej, O. s. p. z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré videl v tom, že v priebehu konania došlo k zmene právnych predpisov. Ide o skutočnosť, ktorú odporca a ani vedľajší účastník nezavinili. Vedľajší účastník, teda, má v súdnej veci právo na náhradu trov konania a úlohou okresného súdu bude o tejto náhrade rozhodnúť. Odvolací súd len podotýka, že nemohol sám zmeniť uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku z dôvodu dvojínštančnosti konania a odňatia možnosti konania pred druhoinštančným súdom. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti ostatným výrokom uznesenia okresného súdu odvolanie nesmerovalo, preto v týchto výrokoch odvolací súd uznesenie okresného súdu ponechal nedotknutým.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.